

ка люлаше, И ми мене колнеше: „Бре варай, варай милика керка! Да ми си жива, да ми си здрава, Да ми порастнешъ тына голема, Да си та майка бре да ожени, Ала отъ с'рце чедо да не стигнешъ“. *В. 245.* Ако стигнишъ десето момичка, Ке ти пстамъ подзе отъ колена. *М. 17.* 4) доживу: Лошави времена, спико, стигнахме! *Л. Д. 1876 р. 59.*

Стѣденъ *пр.* постыдный, позорный: Неправи ничто стыдно въ присѣдствіе-то на другыты, нито въ тайность. *II. 2.* Ничто друго не е по-стыдно освѣтъ да одобрявашъ лъжита. *ib. 4.*

Стѣнж *м. дл.* стыну: Едны-ты тѣла стынятъ, а другы-ты ся сгрѣвать до кога-то най-сѣтнѣ всички ставать еднакво топлы. *Л. Д. 69 р. 75.*

Стѣпса *с. ж.* квасцы: Вода, у кож-то да ся растопи соль, варь и стѣпса. *Л. Д. 1871 р. 116.* Ако водата е мътна, да туриме въ нѣя малко стѣпца. *З. 263.* *Переносно о чловѣкъ, который никому ничего не даетъ, ни для кого ничего не хочетъ сдѣлать:* Азъ го знамъ каква е стѣпца: петъ парѣ нѣкому не дава.

Стѣснж *м. св.* **Стѣскамъ** *м. дл.* стѣсну, стѣснваю; сожму, сжимаю: Горко-то дѣтенце ся свива, стѣска си дланяцы-ты. *Л. Д. 1871 р. 128.* Ясъ нимъ (на ергените) киска подавамъ, Тѣе за бѣла рѣка стѣскаеть. *М. 475.* Девойче, мори девойче! Що нарѣчвеше майка ти, На 'оро да сѣ не фащашъ, Оти не момче тугинче; Да не те фатитъ за рѣка, Да не ти стѣснитъ пѣрсти те, Да не ти скаршитъ пѣрстен-отъ! *М. 479.* „Не стѣскай ми пѣрсти со пѣрстени. *М. 528.* Той стѣска парѣтъ, не скоро расстаётся съ деньгами.—**Стѣскамъ** парѣалитъ си, сижу на мѣстѣ: Сѣдихъ ся самъ си, че не си стѣскахъ парѣалитъ да стоя въ отечеството си, безъ да можъ налѣтвать примѣждія и бѣди. *Х. II, 24.*—са за рѣцѣ, жму руки: Тѣй като каза простиха ся, стѣсваха ся зарѣцѣ. *Р. А. 12.*—за нѣщо, вѣриво держусь за что-либо: Гемиджѣнтъ ся повудваха да ся стѣскають здраво за хортомытъ, за дагы не завлече силата на талазитъ. *Р. А. 8.*

Стихія *с. ж.* *espèce d'être surnaturel ou d'esprit élémentaire qui représente étymologiquement comme par l'idée le στοιχείον des grecs modernes.* *Дог. р. 402.* Стихїи сѣ се спуснѣли И свїи сѣ се вихрушкѣ. *Д. р. 5.*

Стихъ *с. м.* стихъ, *св. чл.* **Стихътъ** и **Стихѣтъ**, *мн. ч.* **Стихове:** Трѣбва наистина да бѣхъ едно добиче, ако да не почвахъ да лѣя стихове! *Л. Д. 1875 р. 128.* На стѣове на стѣове, по временамъ: На стѣове на стѣове ма побѣвають трѣпки.—

Стишавамъ *са м. дл.* утихамъ: За честьта нѣмъ бурата начна малко по малко да ся стѣшава. *Р. А. 10.*

Стлѣба *с. ж.* лѣстница: Азъ пригришихъ тѣ сѣ нѣшихъ, Пакъ